

Rehberlik Postası

Eđitim: Eyübođlu

BABA OLMAK

Anneler üzerine yazıldı hep; anneliğin kutsallığı, zorluğu, fedakarlığı... Hatta şarkılara, atasözlerine konu oldu annelerimiz. Peki ya babalar, onların hiç emeği yok mu? Kuşkusuz hem annelerin hem de babaların, çocuklarının hayatlarındaki önemi oldukça fazla. İkisinin de anne-baba çocuk üçgeninde rolü çok büyük.

Çocuđun yaşamında babasının etkisi anne karnında başlıyor. Baba hamilelik dönemindeki anneye ne kadar destek olup onun yanında olursa, çocuk da anne karnında bu desteği ve güveni hissederek gelişimini sağlıklı bir şekilde tamamlıyor Baba ile çocuk arasındaki ilk ilişki dolaylı yoldan böyle başlıyor. Çocuk anneyi daha çok özbakım becerilerini karşılayan, sonsuz sevgi ve şefkat veren bir varlık olarak görürken, babayı güven, huzur, korunma, başarı, hislerini temsil eden bir varlık olarak görür.

Babaların çocuklarının yaşamlarındaki rolü

Çocuđun gözünde baba; evde daha çok tamir işlerini yapan bir tamirci olurken, kimi zaman güvenliği sağlayan, onları koruyan bir polis de olur. Bebeklikten itibaren babalar özbakımdan ziyade daha çok çocuklarını tutma, kollarında sallama ve bebek arabasında gezdirme gibi aktivitelerde bulunduğu için çocuklar babalarından gelen oyun talebine annelerinden gelen oyun talebine göre daha olumlu tepki verirler.

Babalar çocuklarıyla çoğunlukla annelere kıyasla daha az vakit geçirirler fakat önemli olan geçirilen zamanın kalitesidir. Gün içerisinde anne ile çocuk daha çok vakit geçirir ve annenin çocuğa karşı tolerans seviyesi daha düşük olabilir. Bu nedenle anne ve çocuk arasındaki ilişki zarar görebilir. Böyle durumlarda baba çocuk üzerinde daha etkili olmakta, daha sabırlı ve sakin bir iletişim kurulduğundan çocuk babasının sözünü daha çok dinlemektedir. Dolayısıyla böyle durumlarda baba ile yapılan etkinliklerin çocuk için anlamı büyük olmaktadır..

Kız ve erkek çocuklarına göre farklı şeyler ifade eder babalar...

Babalar kızlarının ilk aşkı, oğullarının ise ilk rakibi ve gelecekte olmak istedikleri kişidir. Baba eve girer girmez farklı duygular başlar. Çocuk kendini daha güvende hisseder. Özellikle kız çocukları babalarını gördükleri zaman sadece ona odaklanır ve onu kimseyle paylaşmak istemez. 3-6 yaş arasında çocuklar "ödipus karmaşası" dediğimiz kız çocuklarının babaya, erkek çocuklarının da anneye karşı aşırı hayranlık duygusunu yaşarlar. Bu dönemde kız çocuklarının babalarına olan sevgisi hat safhaya çıkar, bu nedenle babayı anneye paylaşmak istemez, geceleri baba ile birlikte uyumak ister, anne ve babası yanyana gelsin istemez ve zaman zaman buna engel olmaya çalışır. Babasının sadece kendisiyle ilgilenmesini ister çünkü babası onun kahramanıdır.

Peki bu durumda anne-babalar ne yapmalı?

Öncelikle onun bu duygusuna saygı duymalı, onunla inatlaşmamalı, bu durumun normal ve geçici bir süreç olduğu bilinmeli. Çocuk üzülecek diye birbirine ilgi göstermekten ya da yanyana oturmaktan ödün verilmemeli çünkü çocuk bu duruma alışıp kabul etmelidir.. Bu zamanlarda en çok anneler endişe duyabiliyor, "Kızım beni sevmiyor" şeklinde yakınmalar olabiliyor. Çocuk annesi ile inatlaşıp onu dinlemiyor, her şeyini babasının yapmasını isteyebiliyor. Aslında burada babalara daha çok görev düşüyor. Çünkü bazı babalar kızları üzülmesin diye anneyi soyutlayıp, kızı ne derse onu yapıyor, hatta bazen bu durum babanın hoşuna gidiyor ve evde paylaşılacak onu mutlu ediyor. Halbuki olması gereken babanın bu üçlüyü dengeli bir şekilde bir araya getirmesidir. Baba kızına "Ben seni çok seviyorum sen benim canımsın fakat anneni de çok seviyorum, o benim eşim. Biz üçümüz çok mutlu bir aileyiz" mesajını açık bir şekilde vermeli. Böylece çocuk annesine karşı daha ılımlı bir tutum sergileyebilir ve babasını paylaşma endişesi yavaş yavaş geçmeye başlar çünkü anneyi rakip olarak gören çocuk bir yandan da anne gibi olmak ister bunun nedeni ise annenin babaya sahip olduğunu bilmesidir(Bu durumun tam tersi durumunda yani erkek çocukların annelerine düşkün olması durumunda da yine aynı şeyler yapılmalıdır. Bu kez görev anneye düşmektedir). kez annelere bu görevler düşmektedir).

Kahraman ve İdol Olmak...Bir baba bunu nasıl sağlayabilir?

Çocuğuyla geçirdiği kısa zamanı bile çok iyi değerlendirmeli, bu zamanın kaliteli olmasını sağlamalıdır. Baba, ailesinin toplumla iletişim kurmasını sağlayan bir köprü gibidir. Çocuğunu dış dünya ile tanıştırmak son derece kendinden ve çocuğundan emin olmalı, onu doğru yönlendirmelidir. Bilinçli bir baba çocuğuyla ilgili sorumluluklarını üstlenmeli ve çocuğunun hayatında görev almakta ısrarcı olmalıdır. Tüm bunları yaparken sabırlı olmayı da unutmamak gerekir. Çünkü bunlar yazılması, söylenmesi kolay fakat uygulaması zor şeylerdir. Bir baba çocuğuna, çocukluk döneminde ilgili ve sevgi dolu olursa çocuklar kaç yaşına gelirse gelsinler, babalar yaşamları boyunca kızlarının kahramanı, oğullarının idolü olarak kalırlar...

KAYNAKÇA

Cüceloğlu, Doğan, (2012), Geliştiren Anne ve Baba. Remzi Kitapevi, İstanbul.

Yavuzer, H.(2009), Çocuğu Tanımak ve Anlamak, Remzi Kitabevi, İstanbul.

Yavuzer, H.(2011), Ana-Baba Okulu, Remzi Kitabevi, İstanbul.